

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, wtorek 9 marca 1954 r.

Nr 57 (1196) B

Cena 20 gr

W przeddzień II Zjazdu Partii

NA WARTACH ZJAZDOWYCH

Z posterunków Woli...

Wiele wart produkcyjnych dla uczczenia II Zjazdu Partii podejmują zakłady pracy z dzielnicy Wola w Warszawie.

W Zakładach Im. Marceliego Nowotki już ponad 50 proc. robotników, techników i inżynierów z różnych wydziałów zaangażowało warty przedzjazdowe.

Przeszło 500 robotników podjęło dotychczas warty przedzjazdowe w Zakładach Im. K. Świerczewskiego.

Pracownicy działu przenośników w Zakładach Im. Waryńskiego, w których powiewa już 540 proporzyczków zjazdowych postanowili o 2 dni skrócić termin oddania do użytku 15 transporterów.

...Białegostoku

Masowo zaciągnęli warty włókniarze ze Wschodnich Zakładów Przemysłu Wełnianego w Białymstoku. Tak np. zespół Edwarda Beka postanowił dawać codziennie o 15 tys. watek więcej niż przewiduje plan, a zespół tkacki Aleksandra Krysiela o 11 tys. watek więcej.

tysiąc watek więcej niż dotychczas.

Dla Huty im. Lenina

Zaloga Śląskich Zakładów Przemysłowych w Tarnowskich Górach wzięta II Zjazd Partii zobowiązała się przedterminowo wykonać zamówienia dla Huty im. Lenina. Całość zamówień zostanie 2 tygodnie przed terminem wykonana.

Zaloga SZP wezwala równocześnie do współzawodnictwa o jak najszybsze wykonanie zamówień dla Huty im. Lenina: Zakłady Im. Szatkowskiego w Krakowie, Mikołowski Zakłady Budowy Maszyn i Fabrykę Urządzeń Dźwigowych w Minusku Mazowieckim.

Czerwone chorągiewki lekarzy

Długoż niż zwykle świecą się światła w spółdzielni pracy Im. Małgorzaty Fornalskiej w Opolu. Na stołach w świetlicy, obok czerwonych proporzyczków, leżą narzędzia medyczne. To zaloga oddziału ginekologicznego szpitala wojewódzkiego, zaciągająca warty przedzjazdowe, zapewniająca dodatkową opiekę lekarską kobietom zatrudnionym w tej spółdzielni.

czownic, udzieliła fachowych porad i pomocy.

Realizując zobowiązania przedzjazdowe, pracownicy służby zdrowia woj. rzeszowskiego oddali do użytku nowy szpital w Jarosławiu, nowoczesny oddział okulistyki przy szpitalu w Rzeszowie, nowe izby chorych w Błażowej i Sarzynie oraz 12 punktów aptecznych w PGR-ach i spółdzielniach produkcyjnych.

ZMP-owskie umowy o współzawodnictwie

Młodzież sasiadujących ze sobą wsi Baryczka i Bliżanka w pow. rzeszowski, aby uczcić II Zjazd Partii podpisała umowę o współzawodnictwie w tegorocznej kampanii wiosennej.

Młodzież tych gromad zobowiązała się pod kierownictwem ZMP przygotować w gospodarstwach swych rodziców dobre ziarno do siewu, poczynić starania w GS o dostarczenie środków chemicznych do zaprawy ziarna oraz zasiać na obszarze 5 ha zboże systemem krzyżowym.

Popołon też młodzieżowe posterunki kontrole, które dopilnują, aby wszystkie maszyny i narzędzia rolnicze były gotowe do prac wiosennych.

Młodzież postanowiła pomóc w pracach wiosennych wdomom oraz tym gospodarzom, których synowie pełnią służbę wojskową. Ponadto ZMP-owcy, którzy posiadają konie udziela pomocy tym małoletnim chłopom, którzy nie posiadają siły pociągowej.

Młodzież wsi Baryczka i Bliżanka wezwala do podjęcia podobnych zobowiązań wszystkie koła ZMP na wsi.

10 nowych spółdzielni

W ciągu ostatnich tygodni chłopów 10 dalszych gromad woj. szlacheckiego zorganizowały nowe spółdzielnie produkcyjne. Ogólna liczba spółdzielni w woj. szlacheckim wzrosła więc do 674.

Bezpośrednio po zorganizowaniu spółdzielni, chłopowie przystąpili do przygotowania akcji siewnej.

W „dniu gotowości” w pow. Krosno

Przeprowadzone w „dniu gotowości” do kampanii wiosennej przez tysiące komisji złożonych z przedstawicieli rad narodowych, partii, ZSCh, ZMP i aktywności wiejskiej — kontrole w gromadach, spółdzielniach produkcyjnych, ośrodkach maszynowych i GS-ach stwierdziły lepszy niż w latach poprzednich stan przygotowań do siewów, ale jednocześnie wykryły różne braki, opóźnienia i niedociągnięcia.

Jak stwierdziły komisje kontrolne, pow. Krosno w woj. rzeszowski, na ogół dobrze przygotował się do kampanii wiosennej. W szczególności starannie opracowano tam plany pomocy sasiadkiej, którą zapewnią ponad 1.000 gospodarstw nie posiadających koni i sprzętu. Ośrodki maszynowe — państwowe i gminne ukończyły remonty maszyn, które gotowe są już do wyruszenia w pole. Słabo natomiast przebiega zawieranie przez ośrodki umów na orki i siewy.

„W sprawie dalszego zwiększenia produkcji zbóż oraz zagospodarowania ziem nowych i nie uprawianych“.

„...I na Dolnym Śląsku. Na kontrolę stanu gotowości do siewów wyjechało w dniu 6 bm w teren do różnych powiatów woj. wrocławskiego ponad 3 tys. aktywistów społecznych. Kontrole wykazały, że w tym województwie, posiadającym największą w kraju liczbę spółdzielni, POM-y starannie przygotowują się do akcji siewnej. We wszystkich ośrodkach siewniki zostały wymontowane w 100 proc. — w 78 proc., w 90 proc. a pozostały sprzęt — w 85 proc. Dobrym przygotowaniem wyróżniają się m.in. POM-y w Jaworze, Złotorii, Kostomłotach, Żąbkowicach, Zmigrodzie, Chojnowie. Natomiast opóźniają się z remontami POM-y w Starym Wolowie, Bolesławcu, Kłodzku, Oleśnicy, Lubaniu i Katarzyni.

Uchwałę Rady Ministrów o rozwoju spółdzielczości produkcyjnej podajemy na str. 5.

Uchwałę Rady Ministrów o rozwoju spółdzielczości produkcyjnej podajemy na str. 5.

Przed Międzynarodowym Dniem Kobiet Akademia w stolicy

Międzynarodowy Dzień Kobiet — kobiety stolicy powitały uroczystą akademią, która odbyła się w Warszawie w dniu 7 bm. W czasie uroczystości zastępa przewodniczącego Rady Państwa Wacław Barcikowski udekorował wysokimi odznaczeniami państwowymi zasłużone działaczki ruchu robotniczego oraz przodujące w pracy zawodowej i społecznej aktywistki Ligi Kobiet.

Wśród gorących okłasków zebranych wiceprzewodniczący Rady Państwa udekorował orderem „Sztandar Pracy” i klasy zasłużoną działaczkę polskiego ruchu rewolucyjnego — matkę Małgorzatę Fornalską — Marię Pieczyńską — wleot-

nego członka KPP, obecnie PZPR, ofiarnej bojowniczkę o sprawę polskich mas pracujących.

Orderem „Sztandar Pracy” II klasy udekorowane zostały za zasługi dla rozwoju polskiego ruchu robotniczego — Barbara Giller i Rosalia Rybacka.

W czasie uroczystości odznaczenia państwowe wręczono również wybitnym przodowniczym pracy z zakładów przemysłowych Warszawy i województwa, przodującym chłopkom, działaczkom społecznym i gospodyniom domowym. Obszerny referat poświęcony omówieniu znaczenia Międzynarodowego Dnia Kobiet wygłosiła wiceprzewodnicząca ZG LK — dr Zofia Wasilkowska.

Towarzyszki walki i pracy

Na początku swej bohaterskiej drogi pierwsza partia polskiej klasy robotniczej „Proletariat” — stoczyła dramatyczny, zwycięski bój o honor i czesć kobiet — robotniczek warszawskich zakładów pracy.

W dniu 10 lutego 1883 roku oberpolmistrz Warszawy, Buturlin wydał rozporządzenie, w którym nakazuje poddawać rewizji policyjno-lekarskiej, na równi z prostytutkami — wszystkie kobiety pracujące w fabrykach, warsztatach i magazynach oraz obsługujące zakłady fabryczne.

W trzy dni później na ulicach Warszawy ukazały się tysiące ulotek zawierających oburzenie i protest proletariatu wobec nikczemnego zarządzenia.

„Jest to obelga o jakiej świat nie słyszał... — gniewnie mówila odezca. Robotniczki! Wam dano policzek, was spodliczają...”

„Odeprzycie napad, bodajby krwią ten protest opłacić wypadło. Śmierć lepsza od hańby!”

Ten epizod z walki naszej klasy robotniczej pod wodzą partii przypomina się dziś, gdy miliony kobiet w naszym kraju obchodzą swe wielkie święto, Międzynarodowy Dzień Kobiet — w przeddzień II Zjazdu Partii. Tej Partii, która od zarania działalności walczy o lepsze życie dla prostego człowieka; dzięki której kobiety pracujące w naszym kraju stały się pełnoprawnymi gospodarzami kraju; tej Partii, która na swym II Zjeździe podsumuje osiągnięcia narodu w walce o socjalizm, nakreśli drogę dalszego, szybszego marszu naprzód.

Zmiany, jakie dokonały się i dokonują u nas nadal — głęboko zmieniły sytuację, był, życie każdej rodziny, każdego człowieka pracy, każdej kobiety.

Któż nie pamięta lub nie zna z opowiadań swoich ojców i matek ciężkiego losu kobiety polskiej przed wojną.

„Jestem męczką, mam troje dzieci i małą staruszkę... Najstarszy syn ma 9 lat, córka lat 7, a najmłodsza rok... Za komorne winna jestem 6 miesięcy, w mieszkaniu chłodno, a ja z rodziną jestem stale głodna...”

Oto kartka z wydanych przed wojną „Pamiętników bezrobotnych”. Hez kobiet mogło o sobie tak napisać! Bezrobocie ciężkim brzemieniem kładło się na barki kobiety robotniczej. Hez kobiet nie o sobie nie mógł pisać! Hez kobiet nie o sobie nie mógł pisać! Hez kobiet nie o sobie nie mógł pisać!

Jestemy w 16-tym roku Polski Ludowej. Od dawna już nie ma bezrobocia, nie ma analfabetyzmu. Kobiety na równi z mężczyznami otrzymały prawo do pracy i — pracę. Ponizane w ustroju kapitalistycznym — dziś na równi z mężczyznami stanęły na wszystkich odcinkach walki o zbudowanie lepszego jutra.

W walce z ciemnotą i przesadami, z biurokracją i podstępą robotą wroga, kobiety weszły zwycięsko do kopalni i hut, na budowy; pewną dłońią ujęły kierownicę traktora, lewary parowozów i kola sterowe statków.

„Kiedy po raz pierwszy zatechałam traktorem na spółdzielni — mówi Janina Toronowska — kobiety napady na mnie jak na wroga: — Ty do garnków jesteś zdolna, a nie do żadnego traktora! — Poczekać, zobaczą... — odpowiedziała Jasła.

I zobaczyły, że orze lepiej niż niejeden traktorzysta.

Dzisiaj nie ma już chyba w Polsce zawodu, w którym nie pracowałyby kobiety. Wspaniały postęp techniczny w naszym kraju wypiera coraz bardziej i żyła poczucie ciężkiej pracy, której kobieta wykonywać nie może. Najcięższe prace wykonuje maszyna.

Hez kobiet może o sobie powiedzieć tak, jak np. Ludwika Laehterowa, chemistka i jedna z szubińskich spółdzielni produkcyjnych: — „Przed wojną wstydziłam się, że jestem służącą, a dzisiaj dumna jestem i szczerę się moją pracą jako chemistki i że mnie powierzono taki obowiązek, i że mogę podnieść produkcję i dać miastu w ten sposób więcej (tuszu i więcej) mięsa.”

Kobieta zdobyła nie tylko zawód, i nie tylko pracę. Wraz z zawodem i pracą — rozszerzył się krąg jej zainteresowań, jej horyzont polityczny. Ustrój ludowy dał kobiecie po raz pierwszy pełne prawo politycznego, złożył w jej ręce sprawę współdecydowania o losach, o rozwoju i rozkwicie ojczystego kraju.

Ponad 600 tysięcy kobiet uczestniczy w socjalistycznym współzawodnictwie pracy w przemyśle, 300 tys. kobiet wiejskich bierze udział w konkursie hodowlanym. Ponad 100-tysięczna armia nauczycielek ofiarnie trudzi się nad wychowaniem naszych dzieci i młodzieży.

Dziesiątki tysięcy kobiet wyrosły w pracy zawodowej i społecznej na kierowników gospodarstwa i społecznego życia w swej fabryce, wsi, dzielnicy, mieście.

Dziesiątki tysięcy kobiet zasiadło w radach narodowych, we władzach organizacji społecznych, we władzach ZMP, we władzach Partii.

W dziele budowy wspaniałego gmachu socjalistycznej Ojczyzny jest ogromny wkład ofiarnej, patriotycznej pracy naszych kobiet. Wkład ten wysoko ocenia nasza Partia, nasza władza ludowa, nasz rząd. Kilka dni temu w przeddzień Międzynarodowego Dnia Kobiet Rada Państwa przyznała wysokie odznaczenia państwowe przodującym kobietom miast i wsi, które swą ofiarną walką o socjalizm w naszym kraju, wniosły szczególnie poważny wkład w pomnożenie siły i bogactwa naszej Ojczyzny, w utrwalenie pokoju i znów powiększyła się 9-tysięczna rzesza kobiet-patriotek odznaczonych przez państwo ludowe w ostatnich 3 latach.

Nasza Partia, nasz rząd — nie mają innych celów i praw wyższych ponad dobro człowieka pracy. Trochę się o zabezpieczeniu interesów ludzi pracy, o wzrost ich dobrobytu i kultury nasze państwo ludowe, szczerą troską otepla pracującą kobietę.

Rosnie z roku na rok sieć szkół i przedszkoli; szybciej niż dotąd rozszerza się sieć ośrodków zdrowia na wsi; obecnie już działa na wsi 660 gminnych izb porodowych, a ilość gromadzkich punktów położniczych osiągnęła w roku ubiegłym liczbę 2554.

Ponad 44 tysiące dziewcząt uczy się na wyższych uczelniach. Przeszło 300 tysięcy dziewcząt w szkołach średnich.

Kobiety Polski Ludowej mogą powiedzieć z przekonaniem, podobnie jak mówią ich towarzyszy w Chinach Ludowych: „Od czasu, kiedy mamy własne państwo, każdy dzień przynosi coś nowego”.

Kobiety Polski Ludowej wiedzą, że to co osiągnęły w walce i pracy, dzięki Partii, dzięki władzy ludowej — jest dopiero początkiem na drodze naszego marszu ku socjalizmowi.

IX Plenum KC PZPR wysunęło nowy program jeszcze szybszego niż dotąd podniesienia stopy życiowej ludzi pracy, podniesienia produkcji rolnictwa i artykułów powszechnego użytku. Realizacja tego programu jeszcze bardziej ułatwi życie kobietom pracującym, stworzy jej lepsze warunki wszechstronnego rozwoju.

Kobiety polskie wiedzą również, że w walce o realizację tego programu, potrzebny jest także ich wysiłek. Wierne chlubnym tradycjom rewolucyjnej walki kobiet w szereżach ruchu robotniczego, tradycjom Marii Bobusiewiczówny i Róży Luksemburg, Małgorzaty Fornalskiej i Hanki Sawickiej — idąc za przykładem przodownic pracy z budowy 6-latk, w fabrykach i gospodarstwach rolnych — kobiety polskie wniosą i tym razem poważny wkład w dzieło szybkiego podnoszenia dobrobytu i kultury ludzi pracy.

Przykładem dla nich będzie ofiarna praca i bohaterska postawa kobiet pierwszego na świecie państwa robotników i chłopów — Kraju Rad. Kobiety pod przewodnictwem PZPR walczy o zwycięstwo komunizmu.

Ofiarna praca polskich kobiet, ich trud nad pomazaniem siły i bogactwa Ojczyzny — będzie jednocześnie przykładem do walki o umocnienie pokoju na świecie. Będzie wzorem solidarności z kobietami Kraju Rad, które są przykładem bohaterskiej i poświęconej w walce o pokój i szczęście świata, solidarności z kobietami krajów demokracji ludowej, które aktywnie walcą o zbudowanie socjalizmu. Będzie wyrazem solidarności z walką kobiet krajów kapitalistycznych i kolonialnych, z walką kobiet tych krajów, w których wyścig zbrojeń kładzie się ciężkim brzemieniem na barki mas pracujących, w których kobieta za tę samą pracę otrzymuje niższą zapłatę niż mężczyzna, w których kobiety najdotkliwiej odczuwa nędzę i poniżenie klasy robotniczej mas pracujących.

W dniu Międzynarodowego Święta Kobiet, kobiety polskie zamożniejszą serją wale obrony pokoju, wale niestępliwiej walki o pokójowe współzawodnictwo i przyjazn wszystkich narodów.

Józef Kędzior mówi...

Młodzieńki, o sympatycznej twarzy robotnik, którego widzenie na zdjęciu, nazywa się Józef Kędzior. Takich jak on bardzo wielu spotkacie w każdej fabryce. Pochodzi ze wsi, dostał pracę w FSO na Żeraniu, pomatu staje się fachowcem, wykonuje 225 proc. normy, przed miesiącem testował do ZMP, marzy... o czym marzy, to już niech sam powie.

Z J. Kędziorem przeprowadziłyśmy rozmowę na temat jego stosunku do Zjazdu Partii. Oto co nam powiedział:

— By uczcić Zjazd stanąłem na terenie zakładowej Spółdzielni, że Partia uchwaliła dużo dobrego na Zjeździe. Przecież to, co ona robi dla nas, jest bardzo dobre. Pomaga nam zdobyć pracę, dostać się do szkół. Ile na przykład zmieniło się u mojej wsi — ho, ho! Stare bahki nie mogą się nadziwić. Bo to i kino przyjeżdża i świetlica jest, gazety ludzie czytają. Polepszyło się życie. Teraz myślę zapiszę niktalem się do ZMP. Chcę kiedyś wystąpić do Partii, żeby lepiej służyć Polsce Ludowej, lepiej pracować, więcej przekazywać zadaniami produkcyjnymi: jak wykonamy plany — wszystkim nam będzie przecież lepiej. Myślę że najlepiej pomagamy Partii podejmując i wykonując zobowiązania. Jeżeli na przykład u nas będziemy oszczędzać narzędzia, to inne fabryki nie będą cierpieły z powodu ich braku. Osiągnąłem przez wiele usprawnienie zmniejszenia czasu operacji o 25 proc. Myślę, że gdyby każdy osiągnął taką oszczędność, to Polska Ludowa mogłaby kupić wiele różnych rzeczy na potrzeby ludzi. Wzwałem do współzawodnictwa całą drużną hale i już poszło za mną chyba ze sześćdziesięciu robotników. Po Zjeździe trzeba będzie dalej rozwinąć współzawodnictwo, podnieść wydajność pracy. Myślę zapisać się na szkolenie zimnowoskie, będę się uczył — będę mądrzejszy i lepiej będę pomagał Partii. Przy okazji, chciałbym przesłać podziękowania moim bliskim w wsi Debe (gm. Kosów): matce i braciom — Wacławowi oraz Henrykowi Mamusi. Chcę podziękować, że starała się bym skończył szkołę. Braciom chcę powiedzieć, żeby nie przyniesli

mi wstydu. Ja tu stoje na warcie zjazdowej i oni też powinni nie zostać w tyle. Gospodarujcie lepiej, moi drodzy, tak jak każe Partia i więcej sprzedawajcie państwu, bo to dla nas robotników, a my z Wami jedną rodziną. Pozdrawiam także Stasię.

J. KEDZIOR, zimnowoski-robotnik Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu (Rozmowę przeprowadził H. G.)

ZSRR mistrzem świata i Europy w hokeju po zwycięstwie nad Kanadą 7:2

(Telefoniem od naszego specjalnego wystannika)

SZTOKHOLM, 7.III. 1954 r. — W niedzielę 7 bm. zakończył się w Sztokholmie mistrzostwa świata w hokeju na lodzie. O tytuł mistrzowski walczyło dwadzieścia drużyn wielkrotnego mistrza olimpijskiego i świata — Kanady ze Związkiem Radzieckim, który po raz pierwszy startował w turnieju o mistrzostwo świata.

Wspaniały sukces odniósł reprezentant ZSRR, wygrywając zdecydowanie z Kanadą 7:2 (1:0, 3:1, 0:1). Jest to pierwsza w tak wysokim stosunku porażka Kanady w spotkaniach międzynarodowych.

Kanadyjczyki zwykle bardzo szybko i grający w wysokim poziomie technicznym okazali się wobec bardzo groźnego przeciwnika drużyną wyraźnie słabszą. Jedynie w ciągu 3 min. pierwszej tercji gra toczyła się pod znamiem obronnych ataków. Od 4 min. przewagę uzyskuje hokeista radziecki, a jedno z pięknych zagrań ich trzeciego ataku przyniosło pierwszą bramkę, którą strzelał w 6 min. gry Guriszew.

W chwili późnej Kanadyjczyk Słuce zostaje wykluczony na 2 min. Zespół radziecki przypuszczone huraganowe ataki, zakończone zdobyciem drugiej bramki w 12 min. gry przez Suwałowa, z polniana Babicza.

Do końca I tercji hokeiści radzieccy są sirońa atakującą. Tempo gry jest niesłychanie szybkie. Po kilku minutach obronnych ataków krąży przejmując na środku boiska Bobrow Mija on pięknymi zwodami kilku Kanadyjczyków, podjeżdża pod ich bramkę i markuje strzał w prawy róg w ciągu Lockharta z bramki.

Bramkárz kanadyjski rzuca się w stronę zagrożonej części bramki, a tymczasem Bobrow spoconie lokuje krążek. Jest 3:0. Ostatnie miągoty I tercji to naki w 12 min. gry przez Suwałowa, z polniana Babicza.

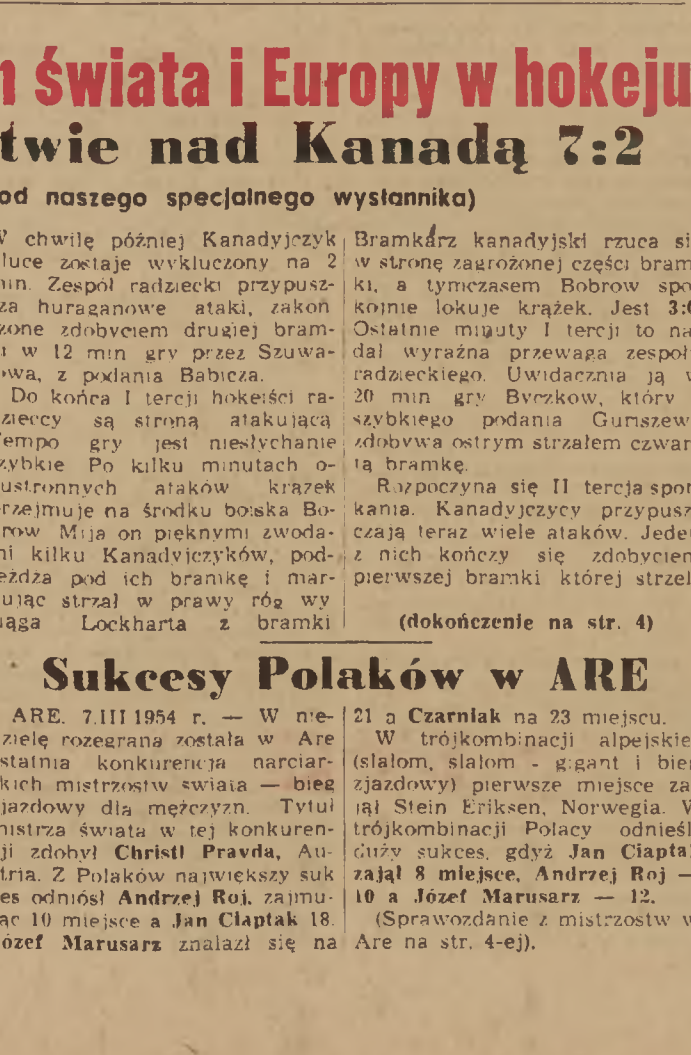
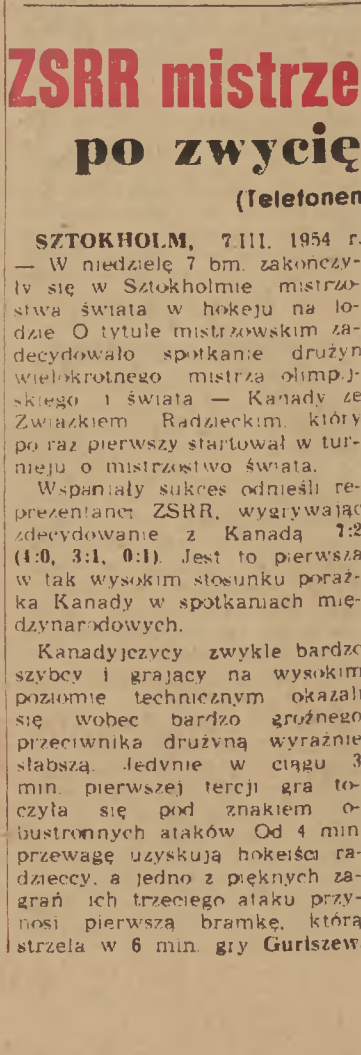
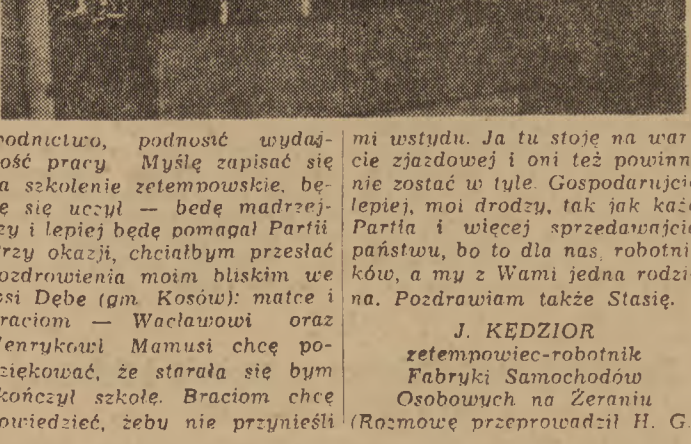
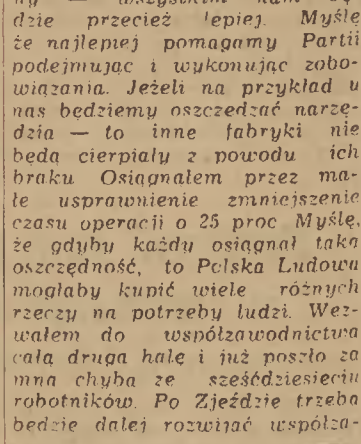
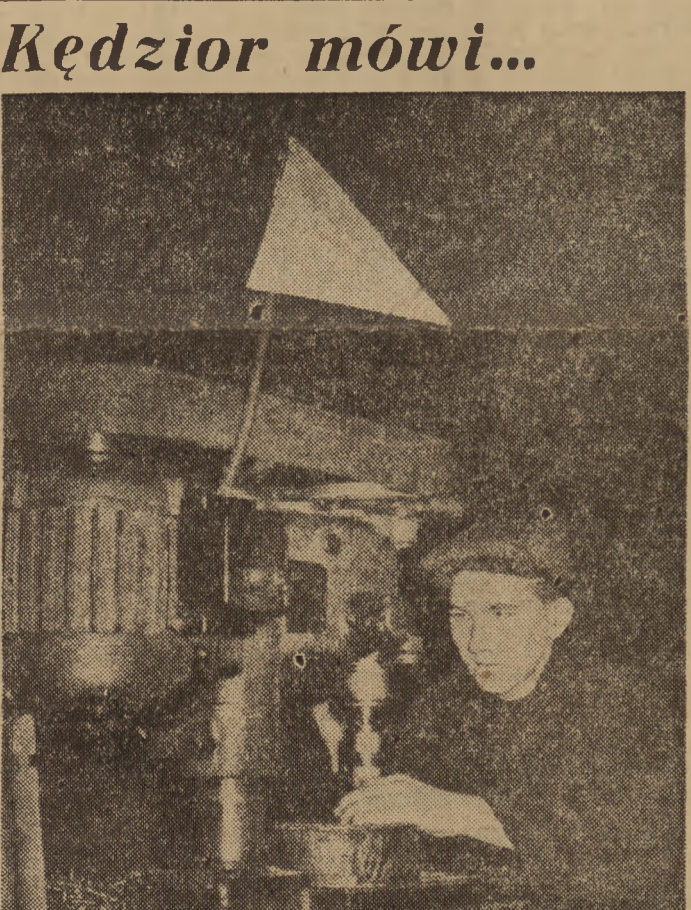
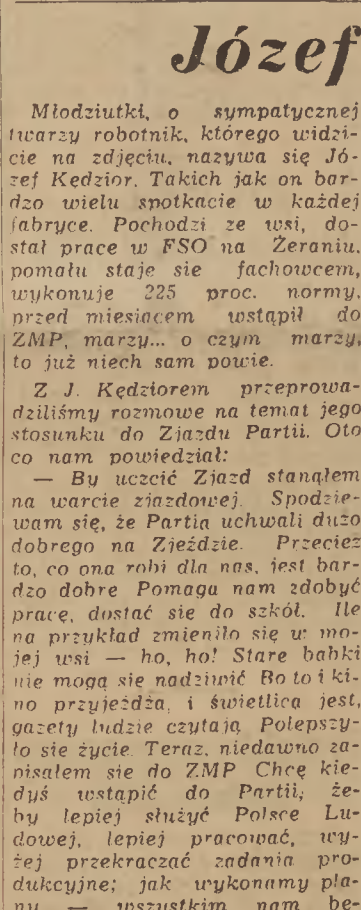
Rozpoczyna się II tercja sporokania. Kanadyjczycy przypuszczają teraz wiele ataków. Jeden z nich kończy się zdobyciem pierwszej bramki, której strzel-

(dokończenie na str. 4)

Sukcesy Polaków w ARE

ARE, 7.III.1954 r. — W niedzielę rozegrana została w Are ostatnia konkurencja narciarskich mistrzostw świata — bieg zjazdowy dla mężczyzn. Tytuł mistrza świata w tej konkurencji zdobył Christl Pravda, Austriak. Z Polaków największy sukces odniósł Andrzej Roj, zajmując 10 miejsce, a Jan Claptak 18. Józef Marusarz znalazł się na 21 a Czarniak na 23 miejscu.

W trójkombinacji alpejskiej (ślalom, slalom - gigant i bieg zjazdowy) pierwsze miejsce zajął Stein Eriksen, Norwegia. W trójkombinacji Polacy odnieśli duży sukces, gdyż Jan Claptak zajął 8 miejsce, Andrzej Roj — 10 a Józef Marusarz — 12. (Sprawozdanie z mistrzostw w Are na str. 4-5).

Nauczyciele! BADZIE ORGANIZATORAMI ZYCIA MŁODZIEZY WIEJSKIEJ

Czesława Pawłowska nauczycielka szkoły podstawowej we wsi Sadek pow. Radom w odpowiedzi na apel nauczycielek z Mikołeski zobowiązała się:

- Stworzyć i prowadzić zespół artystyczny
- Prowadzić dla mieszkańców wsi kurs języka rosyjskiego
- Pomóc kołu ZMP w zorganizowaniu „święta siewu”
- Przeprowadzić wraz z młodzieżą wsi próby na siłę kielkowania ziarna

Nauczyciele! Czy zastanawialiście się już nad odpowiedzią na apel nauczycielek z Mikołeski

Piszcie do nas O SWYCH ZOBOWIAZANIACH - ozekamy na wasze listy

Sportowcy wcielają w życie wskazania IX Plenum KC PZPR

Feliks Kędziorek
Wiceprzewodniczący GKPF

Naturalną potrzebą młodzieży, obok zdobywania i pogłębiania wiedzy ogólnej i zawodowej jest potrzeba ruchu, potrzeba aktywnego odpoczynku, zmniejszenia wyczerpania i zdołności. Te potrzeby najlepiej zaspokajają szlachetne współzawodnictwo i walka sportowa. Czynne uprawianie sportu wzmocnia siłę i zdrowie człowieka, wpływa na jego prawidłowy rozwój fizyczny, a atrakcyjne zawody sportowe dostarczają widzącej wielu emocji i radości przeżyć. Nie więc dziwnego, że sport cieszy się wielką popularnością wśród młodzieży, a sportowa walka o pierwszeństwo w fabryce, szkole, gromadzie, powiecie, województwie, w kraju i w skali międzynarodowej pasjonuje miliony ludzi w naszym kraju.

Stąd też potrzeba omówienia zmian, jakie zaszły i zachodzą w naszej kulturze fizycznej w okresie od IX Plenum KC PZPR do II Zjazdu — jest w pełni uzasadniona. Wytyczne KC PZPR w sprawie obecnego zadania w budownictwie socjalizmu w Polsce, a szczególnie w walce o przyspieszenie tempa wzrostu produkcji rolnej i podniesienie stopy życiowej ludzi pracy miast i wsi spotkały się z ogólnym uznaniem i wywołały nową falę aktywności robotników i pracujących chłopów. Szeroko rozwinął się ogólnonarodowy przedzjazdowy czyn produkcyjny.

W tych pięknych dniach przedzjazdowego czynu w pierwszych szeregach bojowników o wcielenie w życie wskazań Partii nie brak również sportowców i ofiarnych działaczy kultury fizycznej. Wielką pomocą i wskazówką dla naszych sportowców były postanowienia i Uchwały XIII Plenum Zarządu Głównego ZMP podjęte po Krajowej Naradzie Aktywność w sprawie kultury fizycznej, przysposobienia wojskowego i turystyki. Wskazania przez Zarząd Główny ZMP form udziału sportowców w czynnie przedzjazdowym i określenie miejsca i roli ZMP w walce o dalszy rozwój naszego sportu w poważnym stopniu przyczyniły się do aktywizacji w pracy kół sportowych i władz zrzeszeń sportowych.

O masowym charakterze podejmowanych zobowiązań głównie dotyczących długofalowych zadań sportowych i często zadań produkcyjnych w woj. rzeszowskim w czasie przeprowadzonych zawodów

Tabela hokejowych mistrzostw świata

Cieł	Złoty medal	Srebrny medal	Brązowy medal	Punkty		Bramki	
				z 6 meczów	z 6 meczów	z 6 meczów	z 6 meczów
1. ZSRR	7	6	1	13	1	37	10
2. Kanada	7	6	1	12	2	59	12
3. Szwecja	7	5	1	11	3	30	18
4. CSR	7	4	1	3	8	41	21
5. Niemcy zach.	7	2	1	4	5	22	32
6. Finlandia	7	1	1	5	3	11	12
7. Szwajcaria	7	1	1	2	12	15	31
8. Norwegia	7	1	1	6	2	12	6

Hokeiści radzieccy pokonali Kanadę 7:2

(dokończenie ze str. 1)

W tym czasie na tafli lodowej pojawia się stolik. Widnieją na nim dwa olbrzymie srebrne puchary. Wsiewołod Bobrow, kapitan drużyny radzieckiej, dwukrotnie podjeżdża do stolika, gdzie przedstawiciele komitetu organizacyjnego mistrzostw i LIHG wreczają mu oba puchary: za zdobycie mistrzostwa świata i mistrzostwa Europy.

Kanadyjczy w podjeżdżają do zawodników radzieckich, gratulują im sukcesu, a w chwili potem Bobrow składa podziękowania szwajcarskim sędziom Olivieriemu i Tofflowi, którzy prowadzeniem tych zawodów zdobyli sobie sympatię 17-tysięcznej widowni.

Drużyny ustawiają się na niebieskich liniach lodowiska. Na środkowy maszt, przy dźwiękach hymnu radzieckiego wznosi się flaga tegorocznego mistrza świata — ZSRR. Obok, poniżej, widnieją flagi wicemistrza — Kanady i zdobywcy trzeciego miejsca, a jednocześnie wicemistrza Europy — Szwecji. Cała publiczność wysłuchuje w skupieniu radzieckiego hymnu. Rozbrzmiał on po raz pierwszy na mistrzostwach świata, sygnalizując rozpoczęcie nowej ery w światowym hokeju, w której start radzieckich hokeistów — pierwszy w historii mistrzostw przyniósł im zaszczytny wywalony tytuł mistrza świata.

Niemcy zach. — Norwegia 7:1 (3:0, 2:0, 2:1)

Przedostatnim spotkaniem mistrzostw, jakie rozegrano zostało w niedziele w godzinach porannych stadionie w obecności 6,5 tys. widzów, był mecz Niemiec zachodnich z Norwegią. Dla obu drużyn spotkanie to miało bardzo istotne znaczenie, gdyż w tym meczu hokeiści Niemiec zach wykazali jednak, iż w grupie drużyn słabszych są oni niewątpliwie najlepszymi, co udowodnił zwycięstwem 7:1 (3:0, 2:0, 2:1). Jedyną bramką zapisaną na konto Norwegii padła z samobójczego strzału nastąpił...

W tym czasie na tafli lodowej pojawia się stolik. Widnieją na nim dwa olbrzymie srebrne puchary. Wsiewołod Bobrow, kapitan drużyny radzieckiej, dwukrotnie podjeżdża do stolika, gdzie przedstawiciele komitetu organizacyjnego mistrzostw i LIHG wreczają mu oba puchary: za zdobycie mistrzostwa świata i mistrzostwa Europy.

Kanadyjczy w podjeżdżają do zawodników radzieckich, gratulują im sukcesu, a w chwili potem Bobrow składa podziękowania szwajcarskim sędziom Olivieriemu i Tofflowi, którzy prowadzeniem tych zawodów zdobyli sobie sympatię 17-tysięcznej widowni.

Drużyny ustawiają się na niebieskich liniach lodowiska. Na środkowy maszt, przy dźwiękach hymnu radzieckiego wznosi się flaga tegorocznego mistrza świata — ZSRR. Obok, poniżej, widnieją flagi wicemistrza — Kanady i zdobywcy trzeciego miejsca, a jednocześnie wicemistrza Europy — Szwecji. Cała publiczność wysłuchuje w skupieniu radzieckiego hymnu. Rozbrzmiał on po raz pierwszy na mistrzostwach świata, sygnalizując rozpoczęcie nowej ery w światowym hokeju, w której start radzieckich hokeistów — pierwszy w historii mistrzostw przyniósł im zaszczytny wywalony tytuł mistrza świata.

Niemcy zach. — Norwegia 7:1 (3:0, 2:0, 2:1)

Przedostatnim spotkaniem mistrzostw, jakie rozegrano zostało w niedziele w godzinach porannych stadionie w obecności 6,5 tys. widzów, był mecz Niemiec zachodnich z Norwegią. Dla obu drużyn spotkanie to miało bardzo istotne znaczenie, gdyż w tym meczu hokeiści Niemiec zach wykazali jednak, iż w grupie drużyn słabszych są oni niewątpliwie najlepszymi, co udowodnił zwycięstwem 7:1 (3:0, 2:0, 2:1). Jedyną bramką zapisaną na konto Norwegii padła z samobójczego strzału nastąpił...

W. Bobrow był jednym z najlepszych hokeistów w turnieju o mistrzostwo świata.

Stein Eriksen mistrzem świata w trójkombinacji alpejskiej

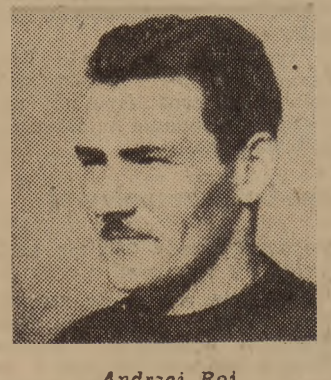
Jan Ciaptak — 8 miejsce, Andrzej Roj — 10, Józef Marusarz — 12

(Korespondencja własna)

ARE. 7. III. 54 r. Nasi reprezentanci Jan Ciaptak, Andrzej Roj i Józef Marusarz osiągnęli sukcesy, za które należą się im serdeczne gratulacje. Największy sukces odniósł Jan Ciaptak, zdobywając 8 miejsce wśród najlepszych specjalistów w konkurencji alpejskiej.

James Couttet pojechał ostatecznie i uzyskał tylko 21.11. W wreszcie Stein Eriksen Eriksen okazał się doskonałym taktikiem, nie szedł na mistrzostwo w zjeździe — większa perspektywa stawała przed nim w trójkombinacji. Użył on czas 2:4.7. Tytuł mistrza w kombinacji alpejskiej po jęstracie został przeszedzony.

Wyniki biegu zjazdowego: Pravda (Austria) — 1:59.06, Strolz (Austria) — 2:01.8, Oberreiter (Austria) — 2:02.8, Simonde (Francja) — 2:09, Forrer (Szwajcaria) — 2:31, Bonzon (Francja) — 2:31, Schneider (Szwajcaria) — 2:46, Eriksen (Norwegia) — 2:47, Solander (Szwajcaria) — 2:57, 10. Andrzej Roj — Polska i Tommy — Kanada — 2:57, 18. Gasienica-Ciaptak — Polska — 2:11.0, 21. Józef Marusarz (Polska) — 2:14.4, 23. Czarniak (Polska) — 2:13.2.

Andrzej Roj

A. Wieczorek wygrał w Wiśle konkurs skoków

St. Marusarz dopiero na 4 miejscu

WISŁA. 7.III.1954 r. Obserwując tegoroczne konkursy mistrzostwa Polski w konkursach klasycznych zdeminiła przede wszystkim fakt, że brała w nich udział rekordowa liczba zawodników. Liczne zgłoszenie sztafety, imponująca cyfra uczestników konkursów w kombinacji i otwartych oraz wzbudziła uznanie obsada biegu na 15 km to fakty, którymi można nazwać ten dzień. Po biegu sztafety, który odbył się w przeddzień konkursów, A. Wieczorek, który zdobył tytuł mistrza Polski w biegu na 15 km. Tytuł tego bronił zespolony mistrz Polski i Kwasniewski, były mistrz, Bikowski i Jędrzej Krzeptowski i wielu innych młodych obiecujących biegaczy. Sztafeta też nie była bez znaczenia. W niej zwyciężyła drużyna z Kowalskim i Raszką. Piękna walka stoczył również zawodnik z bielskiej sztafety, który w konkursie wyprzedził tutaj Marja Bukowa z „Kolejarza” z numerem startowym 1. Po samodzielnym biegu nie zwyciężył przez nikogo, uzyskał ona doskonały czas i tytuł mistrzy.

Do konkursu zgłoszono 20 zawodników z numerem startowym 1-20. Konkurs rozpoczął Stanisław Marusarz. Osiągnął on 85 m. z nota 101.5 pkt. Następnymi dwóch zawodników nie zagłoszono Marusarz. Dopiero gdy w wyniku rozbiegu się wyprzedził, w starcie 4) wśród obserwatorów daje się wyczuć wielkie podniecenie. Wieczorek sunie ostro w dół, dynamicznie wybija się z progu i osiąga 74 m z nota 115.5 pkt.

Po pierwszej serii skoków, Marusarz, wyprzedził jeszcze 7 zawodników m. in. Węgrzykiewicz, Ruczek, Kula i inni. Druga seria skoków rozpoczęła znowu Marusarz. Poprawia on swój skok o 8,5 m, osiąga 82,5 m z nota 108 pkt. W kilka minut po nim Wieczorek potwierdza że w tym sezonie nie ma w kraju dla siebie przeciwnika. Użył on w II serii skok ten samemu długości co Marusarz 89,5 m z tytuł mistrza Polski.

Wyniki I. Wieczorek (LZS) — skoki 72 i 89,5 m, nota — 128 pkt. 2) Kula (CWKS) — 85,3 i 97,5 m, nota — 214 pkt. 3) Węgrzykiewicz (Sosiński) — 81 i 83,3 m, nota — 212,3 pkt. 4) Stanisław Marusarz (CWKS) — 65 i 82,5 m, nota — 199,5 pkt. 5) Kowalski (Gwardia) — 63,3 i 66,5 m, nota — 207 pkt. 6) Turman (CWKS) — 63,3 i 62,5 m, nota — 204,5 pkt.

W niedzielę 7 III w Zakopanem w Warszawie finałowy turniej hokeja na lodzie o mistrzostwo Polski. Tytuł mistrza Polski zdobył po raz czwarty CWKS wyprzedzając w ostatnim spotkaniu po rywalach, stojących na dobrym poziomie grze w Górnym Szopieniec 4:0 (1:0, 3:0, 0:0).

Kolarze Triestu w VII Wyciągu Pokoju

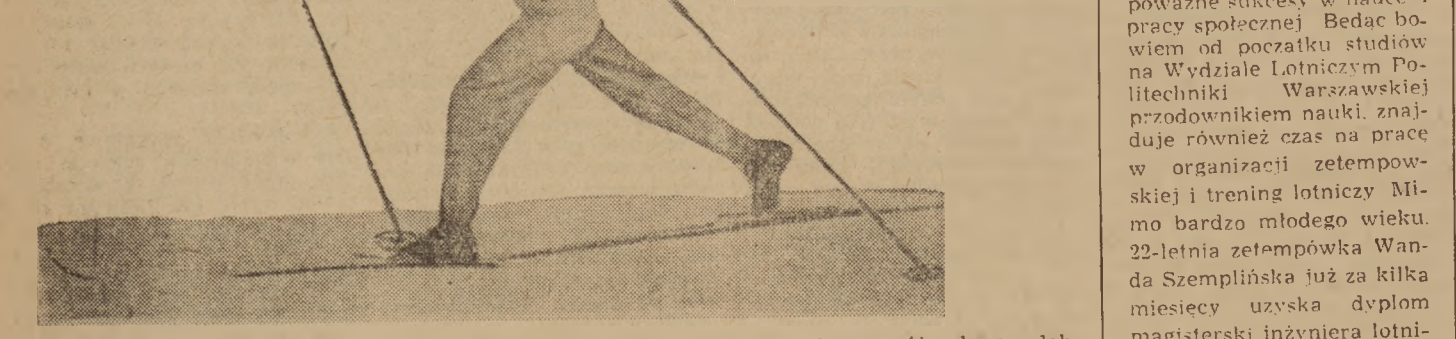
Do Komitetu Organizacyjnego VII Wyciągu Pokoju zgłoszono ostatecznie kolarzy Triestu. Jest to już 13 państwo, które do Wyciągu.

8. III. Międzynarodowy Dzień Kobiet

Kobiety rekordzistki

Lubow Kozyrjewa

Je się młodymi narciarkami, ucząc ich i wychowując. Było to dawno, kiedy zwrócił uwagę na młodszą leningradzką, Lubow Kozyrjewę. Obok niej wyrastały Cariewa i Maslennikowa. W 1949 roku ta trójka młodziutkich dziewcząt z Leningradu wygrała mistrzostwo ZSRR w sztafecie. Kilka lat później dzięki uprzejmych pracy, ambicji i zaciętości osiąga ona

Wanda Szemplińska — mistrzyni Polski w szymbownictwie — obok poważnych osiągnięć sportowych, na które składa się wiele międzynarodowych i krajowych rekordów, odnosi również poważne sukcesy w nauce i pracy społecznej. Badać bowiem od początku studiów na Wydziale Lotniczym Politechniki Warszawskiej i przedmiotem nauki, znajduje również czas na pracę w organizacji zetemopwskiej i trening lotniczy. Miło bardzo młodego wieku, 22-letnia zetemopwka Wanda Szemplińska już za kilka miesięcy uzyska dyplom magisterski inżyniera lotniczego.

Na dzień Wanda Szemplińska w pracowni Politechniki Warszawskiej.

Sztokholm w marcu. Cicho i pustej jest codziennie rano na Stadionie Lodowym, wgl. na lodowisku Oestermalma, a jedynie tu i ówdzie kłębi się porządkowi Grupa fa chowców przygotowuje tafle lodowiska do dalszych spotkań. W tym czasie główni aktorzy rozgrywek zawodniczy wszystkich drużyn, znajdują się w zupełnej innej części Sztokholmu, mieszkają oni w 6-piętrowym hotelu „Malmen” przy Göt Gatan.

Od wczesnych godzin porannych, obszerny hall hotelu i wygodna restauracja, rozbrzmiewają różnorodnym gwarem. Prastawiający do dyspozycji komitet organizacyjny mistrzostw są tu kwatery drużyn i ich kierowników, tu mieszka się cały sztab organizacyjny rozgrywek, tu też mieszka sędziowie, uczestnicy Kongresu LIHG. Codziennie przed oszklonymi drzwiami hotelu gromadzą się liczni młodzieńcy zbieracze autografów, polujący na wszystkich bez wyjątku zagranicznych gości. Wśród tej młodzieży już po kilku dniach stają się znajomymi co lepszy zawodnicy turnieju. Ich autografy są oczywiście najwięcej rejonem na miejscowej „gieldzie”.

Zwolna zapelnia się sala jadalna Niedaleko wejścia umieszczono stoły Kanadyjczyków. Obok siedzą Finowie, Niemcy, dalej Szwajcarzy, w głębi znajdują się stoły Czechosłowaków i hokeistów radzieckich. W powietrzu krzątają się słowa porannych pozdrowień w różnych językach.

Wygodne fotele w hotelu zapraszają do krótkiego odpoczynku. Oto właśnie w rogu wielkiej sali usiadł młody, mocno zbudowany mężczyzna. Na jego granatowym dresie widnieje herb Związku Radzieckiego.

— Towarzysze Winogradow? Podchodzę do niego z nieco retorycznym pytaniem. Obrońca drużyny radzieckiej nie trudno wprawdzie rozpoznać, ale inaczej prezentuje się zawodnik na lodzie, w pełnym rynsztunku białym i odmiennie wygląda on tak z bliska, na codzień.

Aleksander Winogradow bardzo chętnie nawijając rozmowę, do której dołącza się wkrótce redaktor Mirek Hladky z praskiej „Mladej Fronty”. Tak gawędzimy we trójkę. Rozmowa zaczyna się oczywiście od spraw hokeja. Hladky'ego (mnie również) interesuje opinia Winogradowa o meczu ZSRR — CSR. Zostajemy więc zapoznani z planem taktycznym drużyny radzieckiej w tym spotkaniu. Jak wynika z rezultatów meczu, plan okazał się dobry.

— Był to nasz rewanż za porażkę z zespołem CSR w Moskwie — mówi Winogradow, — ale mecz sztokholmski stał na dużej wyższym poziomie — dodaje. Przy okazji zapoznaje się teraz ze składem drużyny radzieckiej, która uczestniczy w mistrzostwach.

Rozmowa schodzi na temat zajęć zespołu radzieckiego w czasie wolnym od gry. Obok normalnych omówień rozegranych spotkań oraz przygotowań do meczów, drużyna chętnie odwiedza sztokholmskie muzea, ogląda różne filmy, uczestniczy w przyjeżdżających, które na jej cześć wydają miejscowe organizacje i władze. W środę wieczorem kilku zawodników występowało w roli... piosen-

ostatnim dzień narciarskich mistrzostw świata w konkursach klasycznych w Falun był dniem triumfu narciarzy radzieckich — jednym wielkim triumfem zakończył się również start reprezentantów ZSRR w mistrzostwach. Cztery złote medale: za wspaniałe zwycięstwo Ruzina w biegu na 30 km i 50 km, sztafety kobiecej 3 X 5 km i wreszcie za zwycięstwo na dystansie 10 km w konkurencji kobiet — były tego najlepszym dowodem.

Jednym z bohaterów falunskich mistrzostw i autorem sukcesów ZSRR była młoda, zgrabna i sympatyczna mieszkanka Leningradu Lubow Kozyrjewa. Zdobyła złote medale w „10-ce” i wspaniały bieg w sztafecie, w której przyczyniła się do zdobycia złotego medalu, były dla niej wielkim wzmocnieniem. Największym sukcesem Lubow pamięta i pamiętać będzie wspaniałe zwycięstwo w wyścigu kobiet, w którym przyczyniła się do zdobycia złotego medalu. Aleksiej Bażenow był znanym i cenionym trenerem narciarskim. Od wielu lat opiekę

W niedzielę 7 III w Zakopanem w Warszawie finałowy turniej hokeja na lodzie o mistrzostwo Polski. Tytuł mistrza Polski zdobył po raz czwarty CWKS wyprzedzając w ostatnim spotkaniu po rywalach, stojących na dobrym poziomie grze w Górnym Szopieniec 4:0 (1:0, 3:0, 0:0).

Kolarze Triestu w VII Wyciągu Pokoju

Do Komitetu Organizacyjnego VII Wyciągu Pokoju zgłoszono ostatecznie kolarzy Triestu. Jest to już 13 państwo, które do Wyciągu.

W niedzielę 7 III w Zakopanem w Warszawie finałowy turniej hokeja na lodzie o mistrzostwo Polski. Tytuł mistrza Polski zdobył po raz czwarty CWKS wyprzedzając w ostatnim spotkaniu po rywalach, stojących na dobrym poziomie grze w Górnym Szopieniec 4:0 (1:0, 3:0, 0:0).

Kolarze Triestu w VII Wyciągu Pokoju

Do Komitetu Organizacyjnego VII Wyciągu Pokoju zgłoszono ostatecznie kolarzy Triestu. Jest to już 13 państwo, które do Wyciągu.

STEFAN RZESZOT

WYDAWCA Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej
REDAKCJA Komitet Nakład RSW „Prasa”
ADRES REDAKCJI Warszawa ul. Wesoła 61
TELEFONY centr.: 8-32-71, 8-32-72, 8-32-73, 8-32-74, 8-32-75, 8-32-76, 8-32-77, 8-32-78, 8-32-79, 8-32-80, 8-32-81, 8-32-82, 8-32-83, 8-32-84, 8-32-85, 8-32-86, 8-32-87, 8-32-88, 8-32-89, 8-32-90, 8-32-91, 8-32-92, 8-32-93, 8-32-94, 8-32-95, 8-32-96, 8-32-97, 8-32-98, 8-32-99, 8-32-100, 8-32-101, 8-32-102, 8-32-103, 8-32-104, 8-32-105, 8-32-106, 8-32-107, 8-32-108, 8-32-109, 8-32-110, 8-32-111, 8-32-112, 8-32-113, 8-32-114, 8-32-115, 8-32-116, 8-32-117, 8-32-118, 8-32-119, 8-32-120, 8-32-121, 8-32-122, 8-32-123, 8-32-124, 8-32-125, 8-32-126, 8-32-127, 8-32-128, 8-32-129, 8-32-130, 8-32-131, 8-32-132, 8-32-133, 8-32-134, 8-32-135, 8-32-136, 8-32-137, 8-32-138, 8-32-139, 8-32-140, 8-32-141, 8-32-142, 8-32-143, 8-32-144, 8-32-145, 8-32-146, 8-32-147, 8-32-148, 8-32-149, 8-32-150, 8-32-151, 8-32-152, 8-32-153, 8-32-154, 8-32-155, 8-32-156, 8-32-157, 8-32-158, 8-32-159, 8-32-160, 8-32-161, 8-32-162, 8-32-163, 8-32-164, 8-32-165, 8-32-166, 8-32-167, 8-32-168, 8-32-169, 8-32-170, 8-32-171, 8-32-172, 8-32-173, 8-32-174, 8-32-175, 8-32-176, 8-32-177, 8-32-178, 8-32-179, 8-32-180, 8-32-181, 8-32-182, 8-32-183, 8-32-184, 8-32-185, 8-32-186, 8-32-187, 8-32-188, 8-32-189, 8-32-190, 8-32-191, 8-32-192, 8-32-193, 8-32-194, 8-32-195, 8-32-196, 8-32-197, 8-32-198, 8-32-199, 8-32-200.